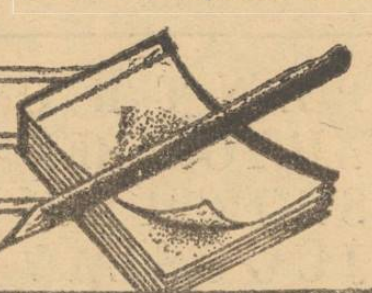

STIRI SI REPORTAGII

Și eri și azi...

Intotdeauna e la fel...

— Pentru că niciodată jucătorii, mari sau mici, nu au început altfel. — Aspecte și impresii din antrenamentul de foot-ball în care este vorba și de tribune consolidate de „tinerețea” lui Andrei Bărbulescu, de o grădiniță de zarzavaturi, pasiunea lui Silviu Ploșteanu, grijele și nevoile unui club — Venus — și de marea grijă a juniorilor.

FOOTBALL în câteva rânduri

• ASA CUM AM ANUNȚAT că se va întâmpla, Mincea — mijlocușul centrului și al Cărmăneșului — a optat pentru gruparea sindicală ASAM-Pipe. Transferarea va forma însă obiectul unui litigiu care va fi chemată să-l judece comisia fotbalului sindical. Mincea a fost transferat ca jucător al unei grupări particulare — în speță Cărmăneș — la o grupare sindicală. Ori, mijlocușul centrului și al Cărmăneșului — a optat pentru gruparea sindicală ASAM-Pipe. Transferarea va forma însă obiectul unui litigiu care va fi chemată să-l judece comisia fotbalului sindical. Mincea a fost transferat ca jucător al unei grupări particulare — în speță Cărmăneș — la o grupare sindicală.

• IN CADRUL seriei a treia a jucătorilor a sportului jugoslav, FRFA a făcut cunoscut că donează echipament complet necesar unei echipe de fotbal.

• DESI Mihăilescu a dat o declarație ca înscălește pentru CFR la comisia fotbalului sindical nu s-a primit încă cererea de transferare a jucătorului respectiv de la Sportul Studentesc la feroviarul bucurestean. S-ar putea ca această transferare să se opereze după terminarea competiției „Cupei Ardealului”, pentru că Sportul Studentesc s-a putut beneficia tot sezonul de sportul excelentului jucător.

• TALMACIU, jucătorul Sportului Studentesc, a ieșit pentru gruparea Grădina, unde va capota drept de joc imediat.

• IN CADRUL seriei a treia a fotbalului particular, care s-a realizat în cursul prezentei săptămâni, se activează și A. S. Cărmăneș, gruparea aceasta va fi peșiniera „Macabii” lor.

O modificare în campionatul „particular” de juniori

Duminică încep jocurile numai în seria doua în timp ce juniorii „divizionarilor” încep lupta la 22 Aprilie

Duminică 15 Aprilie urmau să înceapă jocurile campionatului de juniori din campionatul „particular”. Aceste echipe fuseseră împărțite în două serii. În prima au fost repartizate echipele, care au reprezentanți în „Cupa Ardealului”, iar în cea de-a doua echipele care nu au reprezentanți în „Cupa Ardealului”, iar în cea de-a doua echipele care nu au reprezentanți în „Cupa Ardealului”.

În ședința de Marți seara, comisia „Sportului particular” a trebuit să ia act de retragerea din competiție a formațiilor de juniori ale grupărilor CFR și LARES care vor participa în campionatul sindicalist.

Comisia a hotărât, de comun acord cu reprezentanții de grupări, ca în prima serie a juniorilor să participe numai șase echipe și anume: Unirea Tricolor, Sportul Studentesc, Venus, Juventus, FC Cărmăneș și Macabii.

Seria doua compusă din opt echipe nu s-a schimbat componența. În același timp s-a hotărât ca seria doua să-lătureze din echipele: Olimpia, Suter, Isvorul Nou, Vergu, Zburătorii, Colțea Militari și Mureșul. Această înlocuire a fost făcută întrucât în vreme ce seria divizionară începea jocurile duminică 22 Aprilie.

Asăzi, la „Milea”

Sreriurile de finală ale competiției de box amator „Cupa Ardealului Reîntregit”

Oat partide pe program. Pronosticurile noastre

Din succes în succes, „CUPA ARDEALULUI REÎNTEGRIT” — competiție pugilistică amatori organizată de gruparea „TURDA” de sub haricla președintelui d. Iuliu GEORGE PURC — cunoaște astăzi o trîia etapă, prin reînnoirea se desfasoară, începând de la orele 18 precis, în arena „Milea”.

Prinzi semi-mijlocii în competiție

În programul competiției de astăzi găsim opt meciuri extrem de interesante. În cadrul cărora se va disputa primul meci de meciuri. Desemenea, vor debuta primii doi talenți reprezentanți ai categoriei semi-mijlocii: George Niculescu și Petre Popescu. În ajun de a treia în rândurile profesioniștilor, cei doi semi-mijlocii vor căuta să se apropie de etapa finală a competiției.

Favoriții noștri

Deoarece reînnoirea competiției se află spre finală, vom reda la fiecare reînnoire numele favoritelor noastre. Pentru asistat înclinați urmăriți câștigătorii: Eugen Costache, Dumitru Ion, N. Băileanu, George Marincescu.

Favoriții noștri

Deoarece reînnoirea competiției se află spre finală, vom reda la fiecare reînnoire numele favoritelor noastre. Pentru asistat înclinați urmăriți câștigătorii: Eugen Costache, Dumitru Ion, N. Băileanu, George Marincescu.

Favoriții noștri

Deoarece reînnoirea competiției se află spre finală, vom reda la fiecare reînnoire numele favoritelor noastre. Pentru asistat înclinați urmăriți câștigătorii: Eugen Costache, Dumitru Ion, N. Băileanu, George Marincescu.

Favoriții noștri

Deoarece reînnoirea competiției se află spre finală, vom reda la fiecare reînnoire numele favoritelor noastre. Pentru asistat înclinați urmăriți câștigătorii: Eugen Costache, Dumitru Ion, N. Băileanu, George Marincescu.

— și apoi câmp de antrenament

Îar pe teren. Humis se face azi cu observatii sonore.

Conduce un antrenament de juniori. Doua echipe joacă la doua porți și scot în evidență jucătorii mai buni sau mai slabi. Ei trebuie să dea cel puțin un meci Duminică primul campionat de juniori.

Pe tuse, un grup de elevi de la „Lazăr” își încearcă colegii din echipe, iar banca venisitorilor este plină de Col. Ghirescu, d. opt. Hoaga, d. ing. Ivanciu, d. Păunescu, d. Jean Ionescu, d. H. Florică Marinescu.

Costumul peșterii al juniorilor smulge un oftat d-lui Col. Ghirescu: — „Când om vedea echipamentul completat am să mai răsufla nite ușurat”.

— „Incl-incl refacem tot, domnule colonel — a răspuns creșterul general — și echipament și teren și tribună”.

Întrevedere, grijele sunt mari la grupările mari. Și se sbat în dificultăți apăsătoare. mai ales că trebuie să se bazeze numai pe ele. Nicun

Costumul peșterii al juniorilor smulge un oftat d-lui Col. Ghirescu: — „Când om vedea echipamentul completat am să mai răsufla nite ușurat”.

— „Incl-incl refacem tot, domnule colonel — a răspuns creșterul general — și echipament și teren și tribună”.

Întrevedere, grijele sunt mari la grupările mari. Și se sbat în dificultăți apăsătoare. mai ales că trebuie să se bazeze numai pe ele. Nicun

Costumul peșterii al juniorilor smulge un oftat d-lui Col. Ghirescu: — „Când om vedea echipamentul completat am să mai răsufla nite ușurat”.

— „Incl-incl refacem tot, domnule colonel — a răspuns creșterul general — și echipament și teren și tribună”.

Întrevedere, grijele sunt mari la grupările mari. Și se sbat în dificultăți apăsătoare. mai ales că trebuie să se bazeze numai pe ele. Nicun

Costumul peșterii al juniorilor smulge un oftat d-lui Col. Ghirescu: — „Când om vedea echipamentul completat am să mai răsufla nite ușurat”.

— „Incl-incl refacem tot, domnule colonel — a răspuns creșterul general — și echipament și teren și tribună”.

Întrevedere, grijele sunt mari la grupările mari. Și se sbat în dificultăți apăsătoare. mai ales că trebuie să se bazeze numai pe ele. Nicun

Costumul peșterii al juniorilor smulge un oftat d-lui Col. Ghirescu: — „Când om vedea echipamentul completat am să mai răsufla nite ușurat”.

— „Incl-incl refacem tot, domnule colonel — a răspuns creșterul general — și echipament și teren și tribună”.

Întrevedere, grijele sunt mari la grupările mari. Și se sbat în dificultăți apăsătoare. mai ales că trebuie să se bazeze numai pe ele. Nicun

Costumul peșterii al juniorilor smulge un oftat d-lui Col. Ghirescu: — „Când om vedea echipamentul completat am să mai răsufla nite ușurat”.

— „Incl-incl refacem tot, domnule colonel — a răspuns creșterul general — și echipament și teren și tribună”.

Întrevedere, grijele sunt mari la grupările mari. Și se sbat în dificultăți apăsătoare. mai ales că trebuie să se bazeze numai pe ele. Nicun

Costumul peșterii al juniorilor smulge un oftat d-lui Col. Ghirescu: — „Când om vedea echipamentul completat am să mai răsufla nite ușurat”.

— „Incl-incl refacem tot, domnule colonel — a răspuns creșterul general — și echipament și teren și tribună”.

Deschiderea sezonului... Primele jocuri de volley și basket-ball din cadrul turneului de baraj se dispută astăzi pe terenul „Fac. de Medicină”

— Pentru că niciodată jucătorii, mari sau mici, nu au început altfel. — Aspecte și impresii din antrenamentul de foot-ball în care este vorba și de tribune consolidate de „tinerețea” lui Andrei Bărbulescu, de o grădiniță de zarzavaturi, pasiunea lui Silviu Ploșteanu, grijele și nevoile unui club — Venus — și de marea grijă a juniorilor.

Asăzi după amiază, terenurile Facultății de Medicină vor fi inaugurate oficial în acest sezon, prin disputarea jocurilor de volley și basket-ball din cadrul primei etape a turneului de baraj.

Dați fiind miza pusă în joc în a. c. este tuncu — promovarea la categoria I-a, — precum și valoarea suficient de bună a majorității echipei.

„Intr-un colț al terenului se antrenează câțiva jucători ai primei echipe. Printre ei, Andrei Bărbulescu, vechi tână și îndrăgostit de sport. I se alătură curând Silviu Ploșteanu care are o deosebită plăcere să bată mingea. Așa cum este, în costum de oraș... Zea-nă îi arată lui Sarvaș cum să lovească balonul, în ce parte anume pentru a nu înălța mingea, iar Slavici se tâvălește ca un mielșel pe terenul înverzit de o lărmă timidă.

Humis încheie „socotile” dintre juniori, fluturând fulguratul. — Sunt câțiva jucători buni, „ama” n’au „vina” (n. r. vână). Printre ei băiatul lui Colea Vălcov. Tot înaintea. Are ceva din a-lura lui taică-su.

Juniori fac roată în jurul conducerei. Li se dau instrucțiuni și sfaturi: să vie la antrenamentul următor, să aducă poze pentru legimare (cei care nu s’au înscris încă la Venus), să-și vadă de carte între timp, să nu se înhățeze pe maldane, să nu se obosească înainte de joc etc.

La urmă, o întrebare care nu i-a surprins: — De ce vreți să jucați la Venus? Răspunsurile cîrpesesc în același timp din grup și întăresc atașamentul precoce de steaua Venusului: — Vrem să jucăm la Venus, de astal —.

Pe înserat, juniorii elevi se îndreptau spre casele lor, într-o mână cu serviete sau ghiondane, înrălnă cu gheie sau tricouri, discutând între ei așa cum numai între ei se poate auzi, despre jocul lor cu Cărmăneș de Duminică: — Ce zici „Gică”, fi batem. Fi batem sigur, mai ales că joacă și Sandu și Ionel și Mituș... Nu i-am mai auzit.

Erani pierdut în amintirile care mă copleșesc. Amintiri din timpul când — la fel — mă întorceam de la antrenament cu ghiondanul îndesat, cu cărți și echipamentul plin de căldura corpului, fugărit după o biată minge, cu grija, marea grijă a jucătorii de Duminică.

Atunci la fel ca acum. Intotdeauna e la fel. — p. g. —

Asăzi după amiază, terenurile Facultății de Medicină vor fi inaugurate oficial în acest sezon, prin disputarea jocurilor de volley și basket-ball din cadrul primei etape a turneului de baraj.

Dați fiind miza pusă în joc în a. c. este tuncu — promovarea la categoria I-a, — precum și valoarea suficient de bună a majorității echipei.

„Intr-un colț al terenului se antrenează câțiva jucători ai primei echipe. Printre ei, Andrei Bărbulescu, vechi tână și îndrăgostit de sport. I se alătură curând Silviu Ploșteanu care are o deosebită plăcere să bată mingea. Așa cum este, în costum de oraș... Zea-nă îi arată lui Sarvaș cum să lovească balonul, în ce parte anume pentru a nu înălța mingea, iar Slavici se tâvălește ca un mielșel pe terenul înverzit de o lărmă timidă.

Humis încheie „socotile” dintre juniori, fluturând fulguratul. — Sunt câțiva jucători buni, „ama” n’au „vina” (n. r. vână). Printre ei băiatul lui Colea Vălcov. Tot înaintea. Are ceva din a-lura lui taică-su.

Juniori fac roată în jurul conducerei. Li se dau instrucțiuni și sfaturi: să vie la antrenamentul următor, să aducă poze pentru legimare (cei care nu s’au înscris încă la Venus), să-și vadă de carte între timp, să nu se înhățeze pe maldane, să nu se obosească înainte de joc etc.

La urmă, o întrebare care nu i-a surprins: — De ce vreți să jucați la Venus? Răspunsurile cîrpesesc în același timp din grup și întăresc atașamentul precoce de steaua Venusului: — Vrem să jucăm la Venus, de astal —.

Pe înserat, juniorii elevi se îndreptau spre casele lor, într-o mână cu serviete sau ghiondane, înrălnă cu gheie sau tricouri, discutând între ei așa cum numai între ei se poate auzi, despre jocul lor cu Cărmăneș de Duminică: — Ce zici „Gică”, fi batem. Fi batem sigur, mai ales că joacă și Sandu și Ionel și Mituș... Nu i-am mai auzit.

Erani pierdut în amintirile care mă copleșesc. Amintiri din timpul când — la fel — mă întorceam de la antrenament cu ghiondanul îndesat, cu cărți și echipamentul plin de căldura corpului, fugărit după o biată minge, cu grija, marea grijă a jucătorii de Duminică.

Atunci la fel ca acum. Intotdeauna e la fel. — p. g. —

Asăzi după amiază, terenurile Facultății de Medicină vor fi inaugurate oficial în acest sezon, prin disputarea jocurilor de volley și basket-ball din cadrul primei etape a turneului de baraj.

Dați fiind miza pusă în joc în a. c. este tuncu — promovarea la categoria I-a, — precum și valoarea suficient de bună a majorității echipei.

„Intr-un colț al terenului se antrenează câțiva jucători ai primei echipe. Printre ei, Andrei Bărbulescu, vechi tână și îndrăgostit de sport. I se alătură curând Silviu Ploșteanu care are o deosebită plăcere să bată mingea. Așa cum este, în costum de oraș... Zea-nă îi arată lui Sarvaș cum să lovească balonul, în ce parte anume pentru a nu înălța mingea, iar Slavici se tâvălește ca un mielșel pe terenul înverzit de o lărmă timidă.

Humis încheie „socotile” dintre juniori, fluturând fulguratul. — Sunt câțiva jucători buni, „ama” n’au „vina” (n. r. vână). Printre ei băiatul lui Colea Vălcov. Tot înaintea. Are ceva din a-lura lui taică-su.

Juniori fac roată în jurul conducerei. Li se dau instrucțiuni și sfaturi: să vie la antrenamentul următor, să aducă poze pentru legimare (cei care nu s’au înscris încă la Venus), să-și vadă de carte între timp, să nu se înhățeze pe maldane, să nu se obosească înainte de joc etc.

La urmă, o întrebare care nu i-a surprins: — De ce vreți să jucați la Venus? Răspunsurile cîrpesesc în același timp din grup și întăresc atașamentul precoce de steaua Venusului: — Vrem să jucăm la Venus, de astal —.

Pe înserat, juniorii elevi se îndreptau spre casele lor, într-o mână cu serviete sau ghiondane, înrălnă cu gheie sau tricouri, discutând între ei așa cum numai între ei se poate auzi, despre jocul lor cu Cărmăneș de Duminică: — Ce zici „Gică”, fi batem. Fi batem sigur, mai ales că joacă și Sandu și Ionel și Mituș... Nu i-am mai auzit.

Erani pierdut în amintirile care mă copleșesc. Amintiri din timpul când — la fel — mă întorceam de la antrenament cu ghiondanul îndesat, cu cărți și echipamentul plin de căldura corpului, fugărit după o biată minge, cu grija, marea grijă a jucătorii de Duminică.

Atunci la fel ca acum. Intotdeauna e la fel. — p. g. —

Asăzi după amiază, terenurile Facultății de Medicină vor fi inaugurate oficial în acest sezon, prin disputarea jocurilor de volley și basket-ball din cadrul primei etape a turneului de baraj.

Dați fiind miza pusă în joc în a. c. este tuncu — promovarea la categoria I-a, — precum și valoarea suficient de bună a majorității echipei.

„Intr-un colț al terenului se antrenează câțiva jucători ai primei echipe. Printre ei, Andrei Bărbulescu, vechi tână și îndrăgostit de sport. I se alătură curând Silviu Ploșteanu care are o deosebită plăcere să bată mingea. Așa cum este, în costum de oraș... Zea-nă îi arată lui Sarvaș cum să lovească balonul, în ce parte anume pentru a nu înălța mingea, iar Slavici se tâvălește ca un mielșel pe terenul înverzit de o lărmă timidă.

Humis încheie „socotile” dintre juniori, fluturând fulguratul. — Sunt câțiva jucători buni, „ama” n’au „vina” (n. r. vână). Printre ei băiatul lui Colea Vălcov. Tot înaintea. Are ceva din a-lura lui taică-su.

Juniori fac roată în jurul conducerei. Li se dau instrucțiuni și sfaturi: să vie la antrenamentul următor, să aducă poze pentru legimare (cei care nu s’au înscris încă la Venus), să-și vadă de carte între timp, să nu se înhățeze pe maldane, să nu se obosească înainte de joc etc.

La urmă, o întrebare care nu i-a surprins: — De ce vreți să jucați la Venus? Răspunsurile cîrpesesc în același timp din grup și întăresc atașamentul precoce de steaua Venusului: — Vrem să jucăm la Venus, de astal —.

Pe înserat, juniorii elevi se îndreptau spre casele lor, într-o mână cu serviete sau ghiondane, înrălnă cu gheie sau tricouri, discutând între ei așa cum numai între ei se poate auzi, despre jocul lor cu Cărmăneș de Duminică: — Ce zici „Gică”, fi batem. Fi batem sigur, mai ales că joacă și Sandu și Ionel și Mituș... Nu i-am mai auzit.

Erani pierdut în amintirile care mă copleșesc. Amintiri din timpul când — la fel — mă întorceam de la antrenament cu ghiondanul îndesat, cu cărți și echipamentul plin de căldura corpului, fugărit după o biată minge, cu grija, marea grijă a jucătorii de Duminică.

Atunci la fel ca acum. Intotdeauna e la fel. — p. g. —

Asăzi după amiază, terenurile Facultății de Medicină vor fi inaugurate oficial în acest sezon, prin disputarea jocurilor de volley și basket-ball din cadrul primei etape a turneului de baraj.

Dați fiind miza pusă în joc în a. c. este tuncu — promovarea la categoria I-a, — precum și valoarea suficient de bună a majorității echipei.

„Intr-un colț al terenului se antrenează câțiva jucători ai primei echipe. Printre ei, Andrei Bărbulescu, vechi tână și îndrăgostit de sport. I se alătură curând Silviu Ploșteanu care are o deosebită plăcere să bată mingea. Așa cum este, în costum de oraș... Zea-nă îi arată lui Sarvaș cum să lovească balonul, în ce parte anume pentru a nu înălța mingea, iar Slavici se tâvălește ca un mielșel pe terenul înverzit de o lărmă timidă.

Humis încheie „socotile” dintre juniori, fluturând fulguratul. — Sunt câțiva jucători buni, „ama” n’au „vina” (n. r. vână). Printre ei băiatul lui Colea Vălcov. Tot înaintea. Are ceva din a-lura lui taică-su.

Juniori fac roată în jurul conducerei. Li se dau instrucțiuni și sfaturi: să vie la antrenamentul următor, să aducă poze pentru legimare (cei care nu s’au înscris încă la Venus), să-și vadă de carte între timp, să nu se înhățeze pe maldane, să nu se obosească înainte de joc etc.

La urmă, o întrebare care nu i-a surprins: — De ce vreți să jucați la Venus? Răspunsurile cîrpesesc în același timp din grup și întăresc atașamentul precoce de steaua Venusului: — Vrem să jucăm la Venus, de astal —.

Pe înserat, juniorii elevi se îndreptau spre casele lor, într-o mână cu serviete sau ghiondane, înrălnă cu gheie sau tricouri, discutând între ei așa cum numai între ei se poate auzi, despre jocul lor cu Cărmăneș de Duminică: — Ce zici „Gică”, fi batem. Fi batem sigur, mai ales că joacă și Sandu și Ionel și Mituș... Nu i-am mai auzit.

Erani pierdut în amintirile care mă copleșesc. Amintiri din timpul când — la fel — mă întorceam de la antrenament cu ghiondanul îndesat, cu cărți și echipamentul plin de căldura corpului, fugărit după o biată minge, cu grija, marea grijă a jucătorii de Duminică.

Atunci la fel ca acum. Intotdeauna e la fel. — p. g. —

Asăzi după amiază, terenurile Facultății de Medicină vor fi inaugurate oficial în acest sezon, prin disputarea jocurilor de volley și basket-ball din cadrul primei etape a turneului de baraj.

Dați fiind miza pusă în joc în a. c. este tuncu — promovarea la categoria I-a, — precum și valoarea suficient de bună a majorității echipei.

„Intr-un colț al terenului se antrenează câțiva jucători ai primei echipe. Printre ei, Andrei Bărbulescu, vechi tână și îndrăgostit de sport. I se alătură curând Silviu Ploșteanu care are o deosebită plăcere să bată mingea. Așa cum este, în costum de oraș... Zea-nă îi arată lui Sarvaș cum să lovească balonul, în ce parte anume pentru a nu înălța mingea, iar Slavici se tâvălește ca un mielșel pe terenul înverzit de o lărmă timidă.

Humis încheie „socotile” dintre juniori, fluturând fulguratul. — Sunt câțiva jucători buni, „ama” n’au „vina” (n. r. vână). Printre ei băiatul lui Colea Vălcov. Tot înaintea. Are ceva din a-lura lui taică-su.

Juniori fac roată în jurul conducerei. Li se dau instrucțiuni și sfaturi: să vie la antrenamentul următor, să aducă poze pentru legimare (cei care nu s’au înscris încă la Venus), să-și vadă de carte între timp, să nu se înhățeze pe maldane, să nu se obosească înainte de joc etc.

La urmă, o întrebare care nu i-a surprins: — De ce vreți să jucați la Venus? Răspunsurile cîrpesesc în același timp din grup și întăresc atașamentul precoce de steaua Venusului: — Vrem să jucăm la Venus, de astal —.

Pe înserat, juniorii elevi se îndreptau spre casele lor, într-o mână cu serviete sau ghiondane, înrălnă cu gheie sau tricouri, discutând între ei așa cum numai între ei se poate auzi, despre jocul lor cu Cărmăneș de Duminică: — Ce zici „Gică”, fi batem. Fi batem sigur, mai ales că joacă și Sandu și Ionel și Mituș... Nu i-am mai auzit.

Erani pierdut în amintirile care mă copleșesc. Amintiri din timpul când — la fel — mă întorceam de la antrenament cu ghiondanul îndesat, cu cărți și echipamentul plin de căldura corpului, fugărit după o biată minge, cu grija, marea grijă a jucătorii de Duminică.

Atunci la fel ca acum. Intotdeauna e la fel. — p. g. —

Asăzi după amiază, terenurile Facultății de Medicină vor fi inaugurate oficial în acest sezon, prin disputarea jocurilor de volley și basket-ball din cadrul primei etape a turneului de baraj.

Dați fiind miza pusă în joc în a. c. este tuncu — promovarea la categoria I-a, — precum și valoarea suficient de bună a majorității echipei.

„Intr-un colț al terenului se antrenează câțiva jucători ai primei echipe. Printre ei, Andrei Bărbulescu, vechi tână și îndrăgostit de sport. I se alătură curând Silviu Ploșteanu care are o deosebită plăcere să bată mingea. Așa cum este, în costum de oraș... Zea-nă îi arată lui Sarvaș cum să lovească balonul, în ce parte anume pentru a nu înălța mingea, iar Slavici se tâvălește ca un mielșel pe terenul înverzit de o lărmă timidă.

Humis încheie „socotile” dintre juniori, fluturând fulguratul. — Sunt câțiva jucători buni, „ama” n’au „vina” (n. r. vână). Printre ei băiatul lui Colea Vălcov. Tot înaintea. Are ceva din a-lura lui taică-su.

Juniori fac roată în jurul conducerei. Li se dau instrucțiuni și sfaturi: să vie la antrenamentul următor, să aducă poze pentru legimare (cei care nu s’au înscris încă la Venus), să-și vadă de carte între timp, să nu se înhățeze pe maldane, să nu se obosească înainte de joc etc.

La urmă, o întrebare care nu i-a surprins: — De ce vreți să jucați la Venus? Răspunsurile cîrpesesc în același timp din grup și întăresc atașamentul precoce de steaua Venusului: — Vrem să jucăm la Venus, de astal —.

Pe înserat, juniorii elevi se îndreptau spre casele lor, într-o mână cu serviete sau ghiondane, înrălnă cu gheie sau tricouri, discutând între ei așa cum numai între ei se poate auzi, despre jocul lor cu Cărmăneș de Duminică: — Ce zici „Gică”, fi batem. Fi batem sigur, mai ales că joacă și Sandu și Ionel și Mituș... Nu i-am mai auzit.

Erani pierdut în amintirile care mă copleșesc. Amintiri din timpul când — la fel — mă întorceam de la antrenament cu ghiondanul îndesat, cu cărți și echipamentul plin de căldura corpului, fugărit după o biată minge, cu grija, marea grijă a jucătorii de Duminică.

Atunci la fel ca acum. Intotdeauna e la fel. — p. g. —

Asăzi după amiază, terenurile Facultății de Medicină vor fi inaugurate oficial în acest sezon, prin disputarea jocurilor de volley și basket-ball din cadrul primei etape a turneului de baraj.

Dați fiind miza pusă în joc în a. c. este tuncu — promovarea la categoria I-a, — precum și valoarea suficient de bună a majorității echipei.